

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/74/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3509010219
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3509010219.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému A. O., nar. XX.XX.XXXX v H., stíhaného pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných látok a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 22.05.2018, sp. zn. 1T/109/2009, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07. augusta 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného A. O. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 22.05.2018, sp. zn. 1T/109/2009 bol A. O. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) a písm. c) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom období, najmenej od mesiaca január 2009 do jeho zadržania dňa 25.02.2009, bez povolenia kupoval omamnú látku - heroín od doposiaľ neustálených osôb z Trnavy, ktorú následne bez povolenia prechovával na rôznych miestach v Novom Meste nad Váhom, ale prevažne v pivničných priestoroch bytového domu na adrese D. O. nad S., ul. S. č. XXXX/XX, a následne túto omamnú látku bez povolenia predával najmä v pivničných priestoroch domu č. XXXX/XX na S. ulici v D. O. nad S. a na iných miestach a iným osobám, okrem iných ju predával A. O., H. O. a F. N., pričom obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 6T/61/2005, zo dňa 16.09.2005, právoplatným dňa 10.11.2005 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3To/135/2005, zo dňa 10.11.2005, odsúdený za trestný čin nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. d) Trestného zákona účinného do 31.12.2005, zároveň obžalovaný prechovával u seba pri zadržaní dňa 25.02.2009 použitú inzultívnu striekačku so stopami heroínu a metamfetamínu a alobaly so stopami heroínu, metamfetamínu a fentanylu, pričom heroín je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok, metamfetamín je zaradený v zmysle citovaného zákona do II. skupiny psychotropných látok a fentanyl je v zmysle citovaného zákona zaradený do II. skupiny omamných látok.

Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 1, ods. 2, ods. 7 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v znení nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.11.2012, PL. ÚS 106/2011, publikovaného v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 Z. z. a § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 /desať/ rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona boli zrušené výroky o treste jednak trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 2T/62/2010 - 204 zo dňa 30.04.2010, ktorý bol doručený obžalovanému dňa 05.05.2010 a tiež rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 6T/22/2010 - 593 zo dňa 08.09.2010, právoplatného dňa 08.09.2010, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a 78 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený ochranný dohľad v trvaní 3 /tri/ roky.

Podľa § 77 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona bola obžalovanému uložená povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody osobne sa hlásiť raz za mesiac u príslušného probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste svojho pobytu a oznamovať mu potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti výroku o treste a proti výroku o zaradení do ústavu na výkon trestu rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu.

V písomných odôvodnení obhajca vyslovil názor, že súd pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovaného A. O. nevyhodnotil správne stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatel'a, okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, na účel trestu, možnosti nápravy jeho osoby, ako aj odstupu času od spáchania skutku. Poukázal na to, že od spáchania skutku uplynulo už viac ako 9 rokov. Počas tohto obdobia došlo aj na strane obžalovaného k výrazným zmenám hodnôt a postojov k životu, ako aj k správaniu oproti rozhodnému obdobiu. Je potrebné uviesť, že sám obžalovaný sa rozhodol na hlavnom pojednávaní vo veci dňa 20.03.2018 vypovedať, pričom v rámci výpovede sa ku skutku priznal a tento aj riadne oľutoval. Vzhľadom na účel trestu je potrebné zväžiť, či nie je dostatočným, aby sa aplikovali ustanovenia Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody a bol mu uložený taký trest, ktorý by dostatočným spôsobom naplnil svoju funkciu. Preto navrhol, aby bolo aplikované ustanovenie § 39 ods. 3 písm. d/ Trestného zákona, teda aby bol obžalovanému A. O. uložený za predmetný trestný čin trest odňatia slobody vo výmere najmenej 5 rokov. V nadväznosti na odvolanie v časti vonkajšej diferenciacie trestu odňatia slobody poukázal na ustanovenie § 48 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého súd môže obžalovaného zaradiť aj na výkon trestu odňatia slobody iného stupňa stráženia. Je teda vytvorený právny predpoklad na to, aby bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody s nižším stupňom stráženia ako je tretí stupeň. U obžalovaného dôvodom pre takéto zaradenie je najmä skutočnosť, že od spáchania skutku obžalovaným uplynulo viac ako 9 rokov, pričom aj na strane obžalovaného došlo k značnej zmene postoja k užívaniu drog či jeho predaju, čo vyplýva i zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie psychiatria, z ktorého záverov je zrejmé, že u obžalovaného dochádza k výdatnej dlhodobej remisii s abstinenciou od akejkoľvek nealkoholovej drogy po absolvovaní edukačného programu v roku 2010, pričom obžalovaného nie je dôvod považovať za spoločensky nebezpečného z psychiatrického hľadiska. Na základe uvedeného vyslovil názor, že súd nesprávne zaradil obžalovaného A. O. do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, nakoľko aj z povahy jeho predchádzajúceho správania je zrejmé, že nie je typ páchatel'a, ktorý by mal byť zaradený do tejto kategórie odsúdených páchatel'ov trestných činov. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol o zmene vonkajšej diferenciacie trestu odňatia slobody na stredný stupeň stráženia, resp. minimálny stupeň stráženia. S poukazom na uvedené žiadal, aby odvolací súd v súlade s ustanoveniami § 321 Trestného poriadku rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn. 1T /109/2009 zrušil, nakoľko uložený trest je neprimeraný a zaradenie obžalovaného do výkonu trestu odňatia slobody je nesprávne.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor, ktorý uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný, vecne správny a riadne odôvodnený. Súd obžalovanému uložil trest na samotnej spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby. Zároveň vzhľadom na to, že súd v zmysle ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona ukladal súhrnný trest za súčasného zrušenia dvoch iných rozhodnutí, je zrejmé, že nepodmienečný trest odňatia slobody nebol obžalovanému uložený len za obzvlášť závažný

zločin nedovolennej výroby omamných látok, psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona, ale aj za dva iné skutky, pričom za jeden z týchto skutkov mu bol taktiež uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, hoci len vo výmere 8 mesiacov. Z vyššie uvedeného, ako aj z odpisu registra trestov obžalovaného je zrejmé, že nejde o osobu bez trestnoprávnej minulosti. Napadnutý rozsudok je už ôsmim postihnutím obžalovaného v trestnom konaní, kedy bol v minulosti stíhaný a právoplatne odsúdený pre rôznorodú úmyselnú trestnú činnosť. Pokiaľ ide o argument obhajcu, že obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní priznal k spáchaniu skutku, je nutné poukázať na to, že tak urobil až dodatočne, po vykonaní časti dôkazov, keď už bolo pravdepodobné, že prokuratúre sa na hlavnom pojednávaní podarí preukázať spáchanie skutku tak, ako je uvedený v obžalobe, vrátane toho, že obžalovaný O. drogu v minulosti predal viacerým osobám. Neurobil žiadne z vyhlásení uvedených v ustanovení § 257 Trestného poriadku a následne aj odmietol vypovedať na hlavnom pojednávaní. Záujem vypovedať prejavil až na ďalšom hlavnom pojednávaní, kedy počkal na to, či svedkovia budú schopní zreprodukovať svoje výpovede z minulosti a či ho aj naďalej budú usvedčovať z distribúcie heroínu. K odstupe času od spáchaného skutku k odsúdeniu je potrebné poukázať na to, že táto skutočnosť je z veľkej miery spôsobená práve konaním samotného obžalovaného, ktorý hoci mal vedomosť o tom, že je voči nemu vedené trestné konanie, odsťahoval sa do cudziny bez toho, aby to oznámil orgánom činným v trestnom konaní, čo vyústilo až do konania proti ušlému. Vzhľadom na vyššie uvedené je prokurátor názoru, že uložený trest je zákonný a dôvodný, pričom a s ohľadom na závažnosť spáchaného skutku, ktorý spočíval v predaji heroínu iným osobám, je výmera tohto trestu primeraná pre dosiahnutie individuálnej ako aj generálnej prevencie, vrátane morálneho odsúdenia páchatel'a. Rovnako nevidí dôvod pre zaradenie páchatel'a do nižšieho stupňa stráženia. Obhajoba v podstate argumentuje len znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva, podľa ktorého obžalovaný zmenil svoj postoj k drogám v pozitívnom zmysle. Avšak nemožno opomenúť ani to, že aj samotný znalec v záveroch konštatoval, že nemá k dispozícii žiadne informácie o prípadnej drogovej nedisciplinovanosti obžalovaného. Obžalovaný síce aktuálne neprejavuje známky závislosti, avšak poznatky o jeho závislosti a vzťahu k drogám z doby, keď bol v zahraničí sú známe len z jeho vyjadrení. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne odvolanie obžalovaného A. O. v zmysle § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného s poukazom na dôvody písomného odvolania obžalovaného navrhol tomuto vyhovieť a opakovane poukázal na dobu, ktorá uplynula od spáchania skutku a tiež skutočnosť, že obžalovaný sa podrobil liečeniu vo Veľkej Británii a snažil sa zaradiť do spoločnosti.

Obžalovaný poukázal na to, že sa snažil po prepustení z väzby usporiadať život, aby žil riadne, absolvoval liečenie a je mu ľúto toho, čo spáchal. Žiadal vyhovieť svojmu odvolaniu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Na podklade riadne a včas podaného odvolania obžalovaného krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, pričom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd zistil, že okresný súd pri rozhodovaní o treste postupoval v súlade so zákonom, správne vychádzal zo zásad uvedených v § 34 Tr. zák. a účelu trestu, pričom prihliadol na všetky skutočnosti dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že doposiaľ bol sedemkrát súdne trestaný, pričom mu boli ukladané aj nepodmienečné tresty odňatia slobody. V predposlednom prípade bol trestným rozkazom Okresného

súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 30.04.2010, sp. zn. 2T/62/2010, doručený obžalovanému dňa 05.05.2010 a ktorý nadobudol právoplatnosť 14.05.2010, odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Tr.zák. na trest odňatia slobody osem mesiacov nepodmienečne, so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Naposledy bol rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 08.09.2011, sp. zn. 6T/22/2010, právoplatným dňa 08.09.2011, uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a/ Tr.zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 Tr.zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák., pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom zo dňa 30.04.2010. Nakoľko aktuálne prejednávany skutok obžalovaný spáchal skôr, ako bol vyhlásený trestný rozkaz Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 30.04.2010, sp. zn. 2T/62/2010 a rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 08.09.2010, sp. zn. 6T/22/2010, za situácie, že okresný súd v aktuálne prejednávanej veci obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. a na druhej strane zistil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby ustanovenia § 172 ods. 2 Tr. zák., s použitím ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 7 Tr. zák. a upravenej s použitím ustanovenia § 41 ods.1, ods. 2 Tr. zák. (s aplikáciou nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. PL ÚS 106/2011, zo dňa 28. 11. 2012) a § 42 ods. 1 Tr. zák. Uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov, t.j. na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, za súčasného zrušenia výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn 2T/62/2010 zo dňa 30.04.2010 a tiež rozsudku Okresného súdu Trnava sp.zn. 6T/22/2010 zo dňa 08.09.2010, ako i všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad, je s prihliadnutím na všetky okolnosti aj podľa názoru odvolacieho súdu trestom zákonným a primeraným. Uložením trestu na spodnej hranici (za situácie, že obžalovanému hrozil prísnejší trest) okresný súd dal výraz všetkým okolnostiam svedčiacim v prospech obžalovaného pri potrestaní, na ktoré obžalovaný poukazuje v odvolaní. Odvolací súd však nezistil podmienky na použitie § 39 ods.1 Tr.zák. a mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby tak, ako sa toho obžalovaný domáhal. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na závažnosť spáchanej trestnej činnosti a skutočnosť, že obžalovaný sa opakovane dopustil drogovej trestnej činnosti, pričom je tiež zrejmé, že ani predchádzajúce odsúdenia a výkon trestu nemali na obžalovaného dostatočný prevýchovný vplyv. K odstupu času od spáchaného skutku správne už prokurátor uviedol, že toto je z veľkej miery spôsobené práve konaním samotného obžalovaného, ktorý po prepustení z väzby napriek vedomosti, že je voči nemu vedené trestné konanie, odišiel do cudziny bez toho, aby to oznámil orgánom činným v trestnom konaní a musel byť vydaný na neho príkaz na zatknutie. Na základe zhodnotenia všetkých vyššie uvedených skutočností, odvolací súd zistil, že uložený trest je trestom primeraným a spravodlivým z pohľadu stíhanej trestnej činnosti a aj z pohľadu proporcionality a bude ním splnený i jeho účel tak z hľadiska generálnej, ale i individuálnej prevencie.

Pokiaľ ide o odvolaním napadnutý výrok, ktorým bol obžalovaný zaradený na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, odvolací súd v prejednávanej veci musel skonštatovať, že vyhodnotiac závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a s poukazom na predchádzajúce odsúdenia, je zaradenie obžalovaného na výkon trestu v zmysle § 48 ods.3 písm.b/ Tr.zák. do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia správne a zákonné.

Obligatórne potom okresný súd uložil obžalovanému podľa § 76 ods. 1 Tr.zák. aj ochranný dohľad a podľa § 78 ods. 1 Tr.zák. v trvaní 3 roky, počas ktorého po prepustení z výkonu trestu bude v zmysle § 77 ods. 1 písm.a), písm. b) Tr.zák. povinný hlásiť sa raz za mesiac u príslušného probačného a mediačného úradníka v mieste svojho pobytu a oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného A. O. odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol, pričom s podrobnejším odôvodnením odkazuje na odôvodnenie rozsudku okresného súdu, s ktorým sa v plnej miere stotožnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.